

Andagt

Til eftertanke

Af Peter Elias Nielsen,
teologistuderende

Jeg er barn af Gud

Jeg er helt vild med lignelsen om den fortabte søn og synes, den siger så meget i forhold til at være barn af Gud. Begge sønner i lignelsen handler urimeligt mod deres far. Den første ønsker ham død, og den anden vil ikke dele faderens glæde og tage imod sin bror, blandt andet på grund af stolthed – hvilket var at vanære faderen. Men faderens reaktion er den samme for begge to: Urimelig stor kærlighed!

Gud elsker os mennesker i en sådan grad, at det ikke er til at forstå. Og vi er sendt til, som hans børn, at efterligne vores far. Men fejlen, jeg ofte gør, er, at jeg gør det til en voksen-pligt, som jeg har ansvar for. Og når jeg så ikke lykkes, får jeg

svært ved at komme til ham. Så vil jeg, som sønnen, gerne gøre mig selv til tjener eller noget andet, så jeg kan fortjene den smule, jeg skal bruge. For han kan da umuligt stadig elske mig, tænker jeg. Men det gør han!

Og så indser jeg at ansvaret aldrig overordnet var mit alligevel. Faderen i lignelsen giver sønnen, som kommer hjem, en ring på fingeren som et tegn på, at han kan handle på faderens vegne og tale med hans autoritet. Ligesom jeg kun kan gå ud i arbejdet på baggrund af Faderens autoritet, og fordi alt hans er mit.